

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22177/2022
25.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Павле Јуришић, адвокат из ..., против тужених ББ, малолетних ВВ, ГГ и ДД, које заступа законски заступник – мајка ББ, сви из ..., ради измене одлуке о дечјем издржавању по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 369/22 од 31.08.2022. године, у седници већа одржаној 25.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 369/22 од 31.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 369/22 од 31.08.2022. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П2 936/2020 од 15.09.2021. године, којом је одређено спајање поступака по тужби П2 936/20 и противтужби П 1542/21, ради јединственог расправљања, одбијен тужбени захтев тужиоца да на име свог дела доприноса издржавању малолетних тужених плаћа месечно износ од по 6.000,00 динара, односно укупно 18.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе па све док за то буду постојали законски услови сваког месеца и то од 01. до 10. у месецу за текући месец путем поштанске уплатнице, са законском затезном каматом у случају доцње, те да се утолико мења пресуда Основног суда у Новом Саду П2 84/14 од 30.01.2015. године, док је противтужбени захтев делимично усвојен, измењена пресуда Основног суда у Новом Саду П2 84/14 од 30.01.2015. године тако што је обавезан тужилац да на име свог дела доприноса за издржавање малолетне ВВ плаћа износ од 11.000,00 месечно, а за издржавање малолетних ГГ и ДД износ од по 10.500,00 динара за свако дете појединачно, почев од пресуђења па убудуће док за то постоје законски услови, сваког 01. до 10. у месецу за текући месец, уплатом на текући рачун мајке –законске заступнице.

Против наведене другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, побијајући одлуку о висини издржавања.

Испитујући побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити. Неоснован је ревизијски навод да тужена ВВ, као пунолетно лице, није могла бити заступана од стране мајке као законског заступника, будући да је у време подношења тужбе и закључења главне расправе у поступку ради измене одлуке о децем издржавању као малолетно лице остваривала право на издржавање, и да се правноснажност пресуде везује за чињенично стање утврђено до закључења главне расправе. Такође, тужиоцу је била дата могућност да расправља пред судом, јер је реч о захтевима за измену одлуке о издржавању детета по тужби и противтужби, које су у узајамној вези.

Према утврђеном чињеничном стању, брак тужиоца и тужене ББ је разведен правоснажном пресудом Основног суда у Новом Саду П 84/14 од 30.01.2015. године а малолетна деца - ћерка ВВ рођена ...2003. године и синови ГГ и ДД рођени ...2007. године, поверени су мајци на самостално вршење родитељског права. Овом пресудом утврђена је месечна обавеза тужиоца да доприноси издржавању мал. ћерке – тужене износом од 8.000,00 динара а мал. синова – тужених износом од по 7.500,00 динара, почев од 21.01.2014. године. Малолетни тужени у време подношења тужбе (противтужбе) су око седам година старији у односу на време када је наведеном пресудом први пут утврђена обавеза издржавања туженог као оца и чија се измена висине тражи. Мал. ВВ ученица је четвртог разреда средње школе, а њене месечне потебе за гардеробу износе око 3.000,00 динара, за козметику око 1.000,00 динара, уџбенике за текућу школску годину око 10.000,00 динара, за џепарац јој је сваке недеље потребно по 1.000,00 динара а чланарина за спортске активности (похађа ...) износи 2.800,00 динара, поред редовних егзистенцијалних потреба. Малолетни ГГ и ДД похађају осми разред основне школе, а њихове месечне потребе за гардеробу износе по 3.000,00 динара, козметику по 500,00 динара месечно и за кошарку по 2.000,00 динара, поред егзистенцијалних потреба. Од престанка брачне заједнице 2015. године, обе породице су наставиле да живе у У време доношења раније пресуде тужена ББ је била запослена и остваривала месечну зараду у износу од 50.000,00 динара, а сада зарађује 75.000,00 динара. Живи у свом стану са заједничком малолетном децом парничних странака, садашњим ванбрачним партнером и њиховим заједничким дететом мал. ЂЂ за кога прима родитељски додатак а ванбрачни супруг тужене зарађује 40.000,00 динара месечно. Тужена ББ отплаћује два кредита и рату за откупну цену стана у коме ова породица живи. Тужилац је раније остваривао месечна примања у износу од 43.000,00 динара и приходе обављањем повремених послова. По занимању је ..., од 2017. године запослен је у Високој школи „ЕЕ“ у ..., где остварује месечну зараду од 500 евра. Рођен је 1977. године, здрав је, радно способан, и од 2004. године у оквиру своје делатности држи курсеве ... за полазнике и остварује додатне приходе, а малолетна ћерка странака тужена ВВ похађа такав курс. Тужилац живи у кући свога оца у ... и има два кредитна задужења и месечне трошкове за кућу који износе око 2.000,00 до 5.000,00 динара у летњем периоду, а током зимске сезоне око 10.000,00 динара. Према подацима министарства за породичну заштиту, минимална сума издржавања за септембар 2021. године износила је 34.141,00 динара.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилна је одлука нижестепених судова о томе да нема места усвајању тужбеног захтева, а да су испуњени услови за измену раније одлуке о издржавању малолетне деце по противтужби, на начин како је то

учињено нижестепеним пресудама, јер су се од доношења претходне одлуке о издржавању околности знатно промениле.

Одредбом члана 164. Породичног закона, прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Одредбом члана 160. Породичног закона, прописано је, првим ставом да се издржавања одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Ставом другим овог члана је прописано да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Ставом трећим истог члана је прописано да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Ставом четвртим цитираног члана је прописано да минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храненике односно за лица на породичном смештају периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом.

У конкретном случају правилан је закључак нижестепених судова да су се промениле околности које су постојале у време доношења претходне одлуке о висини издржавања, јер су малолетни тужени старији, сада похађају завршну годину основне, односно средње школе, па су се повећале њихове месечне потребе. С друге стране тужени је здрав и радно способан, поред редовних прихода и даље је у могућности је допунским радом стиче зараду и да већим износом доприноси децјем издржавању, стамбено је обезбеђен и нема обавезу издржавања других лица, док је тужена ББ мајка још једног малолетног детета. По оцени ревизијског суда, приликом одређивања висине издржавања правилно су цењене потребе малолете деце и могућности сваког од родитеља, узимајући у обзир и минималну суму издржавања, што чини неоснованим наводе тужиоачеве ревизије да је материјално право погрешно примењено. Утврђеним доприносом за издржавања, уз допринос мајке, која свакодневно води бригу и стара се о деци, потребе деце ће на адекватан начин бити задовољене.

Из изнетог произилази да је побијана одлука донета у складу са цитираним одредбама из члана 160, као и да је висина издржавања одређена у свему са одредбама члана 160. до 162. Породичног закона, те да су по захтеву тужених испуњени услови за промену одлуке о висини издржавања из члана 164. Породичног закона.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић